LIETUVOS RESPUBLIKOS IR UKRAINOS

SUTARTIS
DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublika ir Ukraina, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis, teikdamos svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje – civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, s u s i t a r ė:

P i r m o j i d a l i s

BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis
Teisinė gynyba

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojasi tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą, notarines kontoras (toliau – teisingumo įstaigos) bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos, gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, paduoti ieškinius ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir savi piliečiai.

3. Šios Sutarties nuostatai taikytini ir juridiniams asmenims, įsteigtiems Susitariančiųjų Šalių teritorijoje pagal jų įstatymus.

2 straipsnis
Teisinė pagalba

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, vadovaudamosi šios Sutarties nuostatais.

2. Kitos įstaigos, kurioms reikalinga teisinė pagalba kitos valstybės teritorijoje, prašymus dėl jos siunčia per atitinkamas teisingumo įstaigas.

3 straipsnis
Teisinės pagalbos apimtis

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymuose numatytų procesinių veiksmų atlikimą, kaip antai: šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų, nukentėjusiųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, kratos, ekspertizių, teisminės apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo pradėjimą ir nusikaltimus padariusių asmenų išdavimą, teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, pateikimą kitos Šalies prašymu duomenų apie kaltinamųjų teistumą.

4 straipsnis
Susižinojimo tvarka

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių įstaigos tarpusavyje susižino per savo centrines įstaigas, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip.

Centrinės įstaigos yra:

Lietuvos Respublikoje – Teisingumo ministerija, Generalinė prokuratūra.

Ukrainoje – Teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra;

5 straipsnis
Kalba

1. Prašymas suteikti teisinę pagalbą ir jo priedai surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kalba ir prie jų pridedami patvirtinti nuorašai vertimų į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba į rusų kalbą.

2. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras, ar prašymą pateikiančios organizacijos pareigūnas, arba prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

6 straipsnis
Dokumentų įforminimas

Prašymai suteikti teisinę pagalbą ir kiti dokumentai, kuriuos teisingumo ir kitos įstaigos siunčia dėl teisinės pagalbos, turi būti patvirtinti herbiniu antspaudu.

7 straipsnis
Pavedimo suteikti teisinę pagalbą forma

Pavedime suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;

3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;

4) šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų arba nuteistųjų, nukentėjusiųjų vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas, nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė;

5) jų įgaliotų atstovų pavardės ir adresai;

6) pavedimo turinys, o baudžiamosiose bylose – taip pat padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas ir jo juridinė kvalifikacija.

8 straipsnis
Vykdymo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, vykdydama pavedimą suteikti teisinę pagalbą, vadovaujasi savo valstybės įstatymais. Tačiau pavedimą pateikusios įstaigos prašoma, ji gali taikyti pavedimą pateikusios Susitariančiosios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja jos įstatymams.

2. Jei teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji persiunčia pavedimą kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai pateikusiai pavedimą įstaigai.

3. Tuo atveju, kai teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, gauna atitinkamą prašymą, ji praneša pavedimą pateikusiai įstaigai apie pavedimo vykdymo vietą ir laiką, jeigu kita Šalis išreiškė norą dalyvauti ar būti atliekant tam tikrus procesinius veiksmus.

4. Įvykdžiusi pavedimą, teisingumo įstaiga, kuriai jis adresuotas, išsiunčia dokumentus pavedimą pateikusiai įstaigai; tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, pavedimas grąžinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį vykdyti.

9 straipsnis
Dokumentų įteikimo tvarka

1. Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal jos valstybėje galiojančias taisykles, jeigu įteikiamieji dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba arba prie jų nepridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka juos priimti.

2. Prašyme įteikti dokumentą turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamo dokumento pavadinimas. Jeigu prašyme įteikti dokumentą nurodytas adresas paaiškėjo esąs ne visas ar netikslus, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo įstatymais, imasi priemonių tiksliam adresui nustatyti.

10 straipsnis
Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal taisykles, galiojančias Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodytas įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteiktas dokumentas.

11 straipsnis
Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa per diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę įteikti dokumentus bei apklausti savus piliečius per savo diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas. Tokiu atveju priverstinio pobūdžio priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis
Liudytojų, nukentėjusiųjų, civilinių ieškovų ir atsakovų, jų atstovų, ekspertų iškvietimas į užsienį

1. Jeigu, atliekant parengtinį tyrimą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškviesti liudytojus, nukentėjusiuosius, civilinius ieškovus ir atsakovus, jų atstovus arba ekspertus, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į šios Šalies atitinkamą įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukime negali būti numatyta sankcija už kviečiamojo asmens neatvykimą.

3. Nurodytiems šio straipsnio 1 punkte asmenims nepriklausomai nuo jų pilietybės, atvykusiems pagal iškvietimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą savo noru, negali būti šios Šalies teritorijoje taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti arba nubausti už kokią nors veiką, padarytą iki perkertant jos valstybinę sieną. Tokiems asmenims taip pat negali būti taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Šia privilegija nesinaudoja asmenys, nurodyti šio straipsnio 1 punkte, jeigu jie per 15 dienų po to, kai jiems buvo pranešta, kad jų buvimas nėra būtinas, neišvyks iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį asmenys negalėjo

išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jų aplinkybių.

5. Iškviestieji nukentėjusieji, liudytojai ir ekspertai, atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą. Be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviestieji asmenys. Jiems prašant, Susitariančioji Šalis, išsiuntusi šaukimą, išmoka avansą šioms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis
Dokumentų galiojimas

1. Dokumentai, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje surašė arba paliudijo pagal savo kompetenciją nustatyta tvarka, patvirtinant herbiniu antspaudu, teismas ar oficialus asmuo (nuolatinis vertėjas, ekspertas ir pan.), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, turi ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis
Išlaidos, teikiant teisinę pagalbą

1. Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, nereikalaus, kad būtų atlygintos išlaidos, teikiant teisinę pagalbą. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, tenka joms pačioms.

2. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, praneš įstaigai, siunčiančiai pavedimą, apie išlaidų dydį. Jeigu įstaiga, siunčianti pavedimą, išieškos šias išlaidas iš asmens, privalančio jas atlyginti, išieškotos sumos atitenka jas išieškojusiai Susitariančiajai Šaliai.

15 straipsnis
Informacijos teikimas

Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigos teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusius įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis
Juridinė pagalba piliečiams

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose įstaigose teikiama juridinė pagalba bei užtikrinamas teismo procesas tokiais pat pagrindais ir tokiomis pat lengvatomis kaip ir savo piliečiams.

17 straipsnis
Civilinės būklės liudijimų ir kitų dokumentų persiuntimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies civilinės metrikacijos įstaigos kitos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigoms prašant betarpiškai persiunčia civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus tarnybiniam naudojimui.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečių prašymus atsiųsti civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus galima betarpiškai persiųsti atitinkamai kitos Susitariančiosios Šalies civilinės

metrikacijos įstaigai. Šiuos dokumentus prašantysis gauna per Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga išdavė tuos dokumentus, diplomatinę atstovybę ar konsulinę įstaigą, atitinkamai už tai sumokėjus.

3. Dokumentai apie išsilavinimą, darbo stažą ir kiti dokumentai apie piliečių asmenines bei turtines teises ir interesus persiunčiami šio straipsnio 2 punkte numatyta tvarka.

4. Dokumentai, nurodyti šio straipsnio 1–3 punktuose, persiunčiami be vertimų ir nemokamai.

18 straipsnis
Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

Teisinė pagalba neteikiama, jeigu jos teikimas gali pakenkti Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja pagrindiniams jos įstatymų principams.

A n t r o j i d a l i s

SPECIALIEJI NUOSTATAI

I S K Y R I U S

Teisinė pagalba ir teisiniai santykiai civilinėse ir šeimos bylose

19 straipsnis
Atleidimas nuo teismo išlaidų

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidžiami nuo teismo išlaidų tais pačiais pagrindais ir tokia pat apimtimi kaip ir šios valstybės piliečiai.

20 straipsnis
Išdavimas dokumentų apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį

1. Dokumentą apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį atleidimui nuo teismo išlaidų išduoda kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta arba buveinė.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, pakanka dokumento, kurį išdavė arba patvirtino jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, nagrinėdamas prašymą atleisti nuo teismo išlaidų, gali paprašyti papildomų paaiškinimų iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

21 straipsnis
Teismų kompetencija

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies teismai kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją vietą ir jei ši Sutartis nenumato kitaip. Jie kompetentingi nagrinėti ieškinius, pareikštus juridiniams asmenims, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais, esant raštiškam šalių susitarimui. Kai yra toks susitarimas, atsakovo gyvenamosios vietos teismas pagal atsakovo

pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki pateikiant atsikirtimus dėl ieškinio esmės. Šalys savo susitarimu negali pakeisti išimtinės teismų kompetencijos.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetentinguose pagal šią Sutartį, iškelta byla tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

22 straipsnis
Teisnumas ir veiksnumas

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo.

2. Juridinio asmens teisnumą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas.

23 straipsnis
Veiksnumo apribojimas arba pripažinimas neveiksniu

1. Apribojant asmens veiksnumą arba pripažįstant jį neveiksniu yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra pripažintinas neveiksniu ar ribotai veiksniu asmuo.

2. Jei vienos Susitariančiosios Šalies įstaiga nustato, kad yra pagrindas pripažinti neveiksniu ar ribotai veiksniu kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kurio gyvenamoji vieta ar buveinė yra šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, ji praneša apie tai kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai. Jeigu įstaiga, kuriai pranešta, pareiškia, kad ji suteikia teisę atlikti tolesnius veiksmus įstaigai Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, arba per tris mėnesius neatsako, tai įstaiga Šalies, kurios teritorijoje yra asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, gali nagrinėti bylą dėl jo veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais, kai pripažinimo neveiksniu arba ribotai veiksniu priežastis taip pat numatyta ir įstatymais tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Sprendimas dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu turi būti išsiųstas kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktų nuostatai taikomi ir panaikinant sprendimą dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu.

4. Neatidėliotinais atvejais pripažintino neveiksniu arba ribotai veiksniu ir esančio kitos Susitariančiosios Šalies piliečiu asmens gyvenamosios vietos arba buveinės įstaiga gali pati atlikti veiksmus, būtinus apginti asmenį ar jo turtą. Potvarkiai dėl šių veiksmų išsiunčiami atitinkamai įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra; šie potvarkiai turi būti panaikinti, jei šios Susitariančiosios Šalies įstaiga nutars kitaip.

24 straipsnis
Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu, paskelbimo mirusiu arba dėl mirties fakto nustatymo kompetentingos įstaigos tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą, prašant jos teritorijoje gyvenantiems asmenims, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šios Susitariančiosios Šalies įstatymais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

25 straipsnis
Santuokos sudarymas

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam susituokiančiam asmeniui nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Be to, neturi būti kliūčių santuokai sudaryti, numatytų įstatymuose tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje santuoka sudaroma.

2. Santuokos sudarymo formą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ji sudaroma.

26 straipsnis
Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai

1. Sutuoktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi nuolatinę gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jei vienas iš sutuoktinių gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, be to, abu sutuoktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra.

3. Jei vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo jų paskutinė bendra gyvenamoji vieta.

4. Jeigu nurodyti šio straipsnio 3 punkte asmenys neturėjo bendros gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

27 straipsnis
Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas, yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiais sutuoktiniai buvo paduodant pareiškimą. Jeigu sutuoktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos ir šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

2. Jeigu paduodant pareiškimą nutraukti santuoką vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.

3. Bylose dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal šios Sutarties 25 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką. Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 punktais.

28 straipsnis
Tėvų ir vaikų tarpusavio teisiniai santykiai

1. Tėvystės nustatymo, įrašo tėvais nugинčijimo, vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos sprendžiamos vadovaujantis įstatymais Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu vaikas yra pagal gimimą.

2. Teisinius santykius tarp tėvų ir vaikų reguliuoja įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą.

3. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

4. Teisinius santykius tarp vaiko ir jo motinos bei tėvo, nesančių tarpusavyje santuokoje, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

5. Priimti sprendimus bylose dėl teisinių santykių, nurodytų šio straipsnio 1-4 punktuose, kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai tokiais atvejais taikytini.

Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingi taip pat teismai ir šios Susitariančiosios Šalies, laikantis šio straipsnio 1 ir 4 punktų nuostatų.

29 straipsnis
Įvaikinimas

1. Įvaikinant taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įtėvis. Jeigu įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi ir šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, reikalavimus. Tačiau tuo atveju, kai sutuoktiniai turi nuolatinę gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

3. Jeigu vaikas yra vienos, o įtėvis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai gaunant vaiko ir jo įstatyminio atstovo sutikimą, kompetentingos valstybinės įstaigos leidimą, taip pat nustatant įvaikinimo apribojimus, susijusius su vaiko persikėlimu gyventi į kitą valstybę, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

4. Priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įtėvis. Jeigu įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga šios Šalies įstaiga.

5. Šio straipsnio 2 punkte numatytu atveju kompetentinga yra įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi nuolatinę gyvenamąją vietą.

6. Šio straipsnio 1–5 punktų nuostatai atitinkamai yra taikomi panaikinant įvaikinimą arba pripažįstant jį negaliojančiu.

30 straipsnis
Globa ir rūpyba

1. Susitariančiosios Šalies piliečių globos ir rūpybos bylose yra kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu yra globotinas ar rūpintinas asmuo, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip. Šiuo atveju taikytini šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Teisinius santykius tarp globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją.

3. Jeigu būtini globos arba rūpybos veiksmai globotinio arba rūpintinio interesais, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šios Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal šio straipsnio 1 punktą Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaigai.

4. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga gali pati atlikti reikalingus veiksmus, tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal šio straipsnio 1 punktą globos ir rūpybos įstaigai. Atlikti veiksmai galioja, kol ši įstaiga nepriims kitokio sprendimo.

5. Pagal šio straipsnio 1 punktą kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga gali perduoti globą arba rūpybą kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamoms įstaigoms, jeigu globotinis arba rūpintinis turi šioje valstybėje gyvenamąją vietą, buveinę arba turtą. Globos ar rūpybos perdavimas galimas tik tada, kai įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutiks perimti globą arba rūpybą ir apie tai praneš prašymą pateikusiai įstaigai.

6. Įstaiga, perėmusi pagal šio straipsnio 5 punktą globą arba rūpybą, vykdo ją, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ši įstaiga neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio arba rūpintinio asmeninės teisinės padėties, bet gali duoti leidimą susituokti, kai to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai.

Turtiniai teisiniai santykiai

31 straipsnis
Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose rejestruose, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga.

3. Nuosavybės teisės ir kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal įstatymus Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pasibaigimo pagrindu. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu šalys nesusitarė kitaip.

32 straipsnis
Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.

2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisių į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra, įstatymai.

33 straipsnis
Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą nustatomos pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, išskyrus prievoles, kylančias iš sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų.

2. Jeigu padariusysis žalą ir nukentėjusysis yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teisme gautas pareiškimas, įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytose bylose priimti sprendimus kompetentingas teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį teisme tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą.

Paveldėjimas

34 straipsnis
Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai yra lygiateisiai su kitos Susitariančiosios Šalies piliečiais, gyvenančiais jos teritorijoje, gebėjimu sudaryti arba panaikinti testamentą turtui, esančiam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje arba įgyvendintinoms ten teisėms, taip pat gebėjimu įgyti paveldimą turtą arba paveldimas teises. Turtą arba teises jie įgyja tokiomis pat sąlygomis, kokios nustatytos saviems Susitariančiosios Šalies piliečiams, gyvenantiems jos teritorijoje.

35 straipsnis
Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

36 straipsnis
Palikimo perėjimas valstybei

Jeigu pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus paveldėtinas turtas, valstybės paveldimas pagal įstatymą, pereina valstybės nuosavybėn, tai kilnojamasis turtas perduodamas valstybei, kurios piliečiu jo mirties momentu buvo palikėjas, o nekilnojamasis turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

37 straipsnis
Testamento forma

Testamento formą nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo palikėjas sudarant testamentą. Tačiau pakanka, kad buvo laikytasi įstatymų Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas testamentas. Ši nuostata taikytina ir panaikinant testamentą.

38 straipsnis
Kompetentingumas paveldėjimo bylose

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nurodytus atvejus, nagrinėja įstaigos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Kai visas kilnojamasis paveldėtinas turtas yra teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kurioje palikėjas neturėjo paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pagal pareiškimą įpėdinio arba nuo palikimo atsisakiusio asmens, jeigu su tuo sutinka visi įpėdiniai, paveldėjimo bylą nagrinėja šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

3. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaigos.

4. Šio straipsnio nuostatai taip pat taikomi ginčams paveldėjimo bylose.

39 straipsnis
Palikimo apsauga

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos atlieka savo įstatymais numatytus veiksmus apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldėtiną turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.

2. Įstaigos, kurios atsakingos už palikimo apsaugą po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties, privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies konsului apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusius savo teises į palikimą, žinomas aplinkybes apie asmenis, turinčius teises į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat veiksmus palikimui apsaugoti.

3. Diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai reikalaujant, joms perduodamas paveldėtinas kilnojamasis turtas ir mirusiojo dokumentai.

40 straipsnis
Diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos įgaliojimai

1. Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti šios Šalies piliečiams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be atskiro įgaliojimo, jeigu tie piliečiai, jiems nesant arba dėl kitų svarbių priežasčių, negali laiku apginti savo teisių ir interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje kelionės metu, kur jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai prie jo buvę daiktai be jokių formalumų perduodami diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo mirusysis.

41 straipsnis
Palikimo perdavimas

1. Jeigu kilnojamasis paveldėtinas turtas arba pinigų suma, gauta pardavus kilnojamąjį paveldėtiną turtą, turi būti pasibaigus paveldėjimo bylai perduoti įpėdiniams, kurių gyvenamoji vieta arba buveinė yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai paveldėtinas turtas ar gauta pinigų suma perduodami šios Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai.

2. Perduoti paveldėtiną turtą diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai nusprendžia kompetentinga paveldėjimo bylose įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurioje yra paveldėtinas turtas arba gauta suma.

3. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu:

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldėtinas turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi mokesčiai, susiję su paveldėjimu;

3) kompetentingos įstaigos, jeigu tai būtina, leido išvežti paveldėtiną turtą.

4. Piniginės sumos persiunčiamos, vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

42 straipsnis
Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas

Susitariančiosios Šalys tarpusavyje pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimu padarytos žalos atlyginimo.

Susitariančiųjų Šalių teritorijoje be specialios teisenos pripažįstami pagal savo pobūdį nereikalaujantys vykdymo globos ir rūpybos, civilinės metrikacijos ir kitų įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

43 straipsnis
Prašymų leisti vykdyti sprendimus nagrinėjimas

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąja instancija, kuris persiunčia jį kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo teismui.

3. Prašymo rekvizitus nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma, įstatymai.

4. Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą būtina pridėti:

1) teismo patvirtintą sprendimo nuorašą, oficialų dokumentą apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu tai nėra aišku iš paties sprendimo teksto;

2) dokumentą, patvirtinantį, kad atsakovui, nedalyvavusiam procese, buvo laiku ir nustatyta forma bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;

3) šio punkto 1 ir 2 papunkčiuose nurodytų dokumentų patvirtintus vertimus.

5. Jeigu išduodant leidimą vykdyti sprendimą teismui kyla abejonių, jis gali pareikalauti paaiškinimų iš asmens, padavusio prašymą, taip pat apklausti skolininką dėl prašymo esmės ir, esant reikalui, paprašyti paaiškinimo iš sprendimą priėmusiojo teismo.

44 straipsnis
Sprendimų vykdymo tvarka

1. Sprendimų vykdymo tvarką reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

2. Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

45 straipsnis
Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta:

1) jeigu padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotiniui nebuvo laiku ir nustatyta forma įteiktas šaukimas į teismą;

2) jeigu dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies įstaiga buvo anksčiau pradėjusi procesą šioje byloje;

3) jeigu pagal šią Sutartį, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais – pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, byla priklauso išimtinei jos įstaigų kompetencijai.

46 straipsnis
Taikos sutarčių pripažinimas ir vykdymas

Šios Sutarties 42–45 straipsnių nuostatai dėl teismų sprendimų taikomi taip pat teismų patvirtintoms taikos sutartims.

47 straipsnis
Daiktų išvežimas ir piniginių sumų pervedimas

Šios Sutarties nuostatai dėl sprendimų vykdymo neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių įstatymams dėl piniginių sumų pervedimo ir dėl vykdymo procese įgytų daiktų išvežimo.

II S K Y R I U S

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

48 straipsnis
Baudžiamojo persekiojimo pradėjimas arba perėmimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prašant kitai Susitariančiajai Šaliai, pagal savo įstatymus pradeda arba perima savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

2. Pareiškimai dėl baudžiamojo persekiojimo, nukentėjusiųjų paduoti pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus nustatytais terminais kompetentingoms įstaigoms, galioja ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

3. Asmenys, kuriems padaryta žala nusikaltimu, dėl kurio pateiktas prašymas pradėti baudžiamąjį persekiojimą, gali dalyvauti byloje, jeigu jie pareiškė reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

49 straipsnis
Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) aprašymas nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą;

3) kiek galima tikslesnis veikos padarymo laikas ir vieta;

4) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

5) įtariamojo pavardė ir vardas, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat, jeigu galima, šio asmens išorės aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

6) nukentėjusiojo skundas baudžiamojoje byloje, keliamoje tik dėl nukentėjusiojo skundo, ir pareiškimas atlyginti materialinę žalą, jeigu ji yra;

7) turimi duomenys apie padarytos materialinės žalos dydį.

2. Tuo atveju, kai prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis jau buvo pradėjusi baudžiamąjį persekiojimą, prie prašymo pridedami jos turimi parengtinio tyrimo dokumentai ir įrodymai.

Perduodant daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai arba įgyti nusikaltimu, vadovaujamasi šios Sutarties 61 straipsniu.

50 straipsnis
Asmenų išdavimas, vykdant baudžiamąjį persekiojimą

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai šioje Sutartyje numatytomis sąlygomis asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Asmenys išduodami už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kuriuos numatyta bausmė – laisvės atėmimas daugiau kaip vieneriems metams arba kita griežtesnė bausmė.

3. Nuosprendžio įvykdymui asmuo išduodamas, kai jis už tokius nusikaltimus nuteistas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiems mėnesiams arba kita griežtesne bausme.

51 straipsnis
Atsisakymas išduoti

Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu:

1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;

2) baudžiamasis persekiojimas pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus pradedamas tik pagal nukentėjusiojo skundą;

3) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;

4) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimti ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą;

5) nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas.

Atsisakius išduoti Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša Šaliai, pateikusiai prašymą, atsisakymo pagrindus.

52 straipsnis
Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmeniui, kurį prašoma išduoti, taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis atlieka bausmę už kitą nusikaltimą Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, arba jis sunkiai susirgo, išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu, arba iki asmens pasveikimo.

53 straipsnis
Išdavimas tam tikram laikui

Jei dėl 52 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas tam tikram laikui su sąlyga, kad jis bus nedelsiant grąžintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas, ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo išdavimo dienos.

54 straipsnis
Išdavimas prašant kelioms valstybėms

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas, atsižvelgiant į padarytų nusikaltimų sunkumą.

55 straipsnis
Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis nubaustas už kitokį nusikaltimą negu tas, dėl kurio jis buvo išduotas.

2. Asmuo taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Nereikia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, sutikimo, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikus bausmę arba nuo jos atleidus bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 15 dienų neišvyko iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių.

56 straipsnis
Prašymas išduoti

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) padaryto nusikaltimo aprašymas ir prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

3) išduotino asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat jeigu galima – jo išvaizdos aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymui turi būti pridėtas patvirtintas nutarimo suimti nuorašas su faktinių bylos aplinkybių aprašymu.

Prie prašymo išduoti nuosprendžio vykdymui turi būti pridėti patvirtintas nuosprendžio nuorašas, pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą ir baudžiamojo įstatymo, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, tekstas. Jeigu nuteistasis jau atliko dalį bausmės, apie tai taip pat pranešama.

3. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali paprašyti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateiks papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, sulaikytą pagal šios Sutarties 57 straipsnį.

57 straipsnis
Išduotino asmens suėmimas

Priėmusi sprendimą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama atlieka veiksmus suimti išduotiną asmenį.

58 straipsnis

Suėmimas iki prašymo išduoti gavimo

1. Neatidėliotinu atveju Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali suimti asmenį ir iki 56 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti gavimo, remdamasi nutarimo suimti arba įsiteisėjusio nuosprendžio (išrašo iš nuosprendžio) nuorašais, gautais iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies. Taip pat turi būti nurodyta, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

Nutarimo suimti arba įsiteisėjusio nuosprendžio (išrašo iš nuosprendžio), priimtų dėl to asmens, nuorašai perduodami bet kuriuo būdu, užtikrinančiu visų dokumentų rekvizitų perdavimą (faksas ir panašiai).

2. Apie priežastis, dėl kurių prašymas suimti nebuvo patenkintas, nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

3. Suimtas asmuo turi būti paleistas, jeigu per mėnesį nuo tos dienos, kai buvo gautas pranešimas apie suėmimą, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebuvo gautas prašymas išduoti. Prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas 15 dienų.

59 straipsnis
Išdavimo vykdymas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, iš kurios gautas prašymas, savo sprendimą dėl išdavimo, informuodama apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis nepriima išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas.

60 straipsnis
Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo išvengs baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo ir grįš į teritoriją tos Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, tai prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, jis gali būti išduotas pakartotinai. Šiuo atveju prie prašymo nereikia pridėti 56 straipsnyje išvardintų dokumentų.

61 straipsnis
Daiktų perdavimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas išduoti, perduoda prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai, daiktus, ant kurių yra nusikaltimo pėdsakų, arba įgytus nusikalstamu būdu, taip pat visus kitus daiktus, kurie gali būti įrodymais baudžiamojoje byloje. Šie daiktai perduodami pagal prašymą ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali tam tikram laikui sulaikyti šio straipsnio 1 punkte nurodytų daiktų perdavimą, jeigu jie jai būtini atliekant veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje, arba perduoti juos prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai laikinai, pagal tarpusavio susitarimą.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, lieka galioti. Baigus bylą, šie daiktai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

62 straipsnis
Tranzitinis pervežimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia pervežti per savo teritoriją asmenis, kuriuos kitai Susitariančiajai Šaliai išdavė trečioji valstybė arba kuriuos kita Susitariančioji Šalis išdavė trečiajai valstybei.

Susitariančiosios Šalys neprivalo leisti pervežti asmenų, kurių išduoti pagal šią Sutartį neleidžiama.

2. Prašymas leisti pervežti įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kiekvienu atskiru atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Tranzitinio pervežimo išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

63 straipsnis
Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai, sutikus kitai Susitariančiajai Šaliai, gali dalyvauti, šiai tenkinant prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

64 straipsnis
Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, kuriuos anksčiau buvo nuteisę jų teismai, jeigu tiems asmenims taikoma baudžiamoji atsakomybė prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

65 straipsnis
Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą, taip pat išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Prašant išsiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo nuorašas.

66 straipsnis
Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet praneš viena kitai apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

T r e č i o j i d a l i s

BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

67 straipsnis
Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais, kuris įvyks Vilniuje spalio 21 dieną.

68 straipsnis
Sutarties galiojimo terminas

1. Ši Sutartis galios penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos.

2. Sutartis liks galioti paskesnius penkerių metų laikotarpius, jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki eilinio galiojimo termino pasibaigimo nepraneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą Sutartį denonsuoti.

Sudaryta Vilniuje 1993 m. liepos 7 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir ukrainiečių kalbomis. Abu tekstai turi vienodą galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU UKRAINOS VARDU